

Πῶς θεραπεύουμε τὸν Ἀδελφὸ μας Μὲ καλὸ τρόπο καὶ ἀγάπη

Μὲ τὴν ἀθόρυβη καὶ γλυκιὰ ἀγάπη προσεγγίζουμε καὶ θεραπεύουμε τὴν ἀνθρώπινη ὕπαρξη.

Ποτὲ δὲν τονίζουμε σὲ κάποιον τὴν ἀδυναμία του καὶ τὰ ἐλαττώματά του. **Μόνο** καλὸ λόγο ἔχουμε νὰ ποῦμε γιὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐνῶ βλέπουμε τὰ λάθη τους, σιωποῦμε καὶ μόνο ἀγαποῦμε.

Γιατί, ὅταν συμπεριφερόμαστε σὲ κάποιον σκληρὸ καὶ ἀνάληγτο ἄνθρωπο ὅπως τοῦ ἀξίζει, τὸν κάνουμε χειρότερο· ὅταν ὅμως τοῦ συμπεριφερόμαστε μὲ καλὸ τρόπο καὶ ἀγάπη, μπορούμε νὰ τὸν κάνουμε καλύτερο.

Ὁ Χριστιανὸς δὲν ἀντιπαθεῖ κανένα.

Τί κάνει ὁ ἄνθρωπος τοῦ Χριστοῦ; **Μόνο ἀγαπᾷ.** Ἀγαπᾷ ἀκόμη καὶ τοὺς ἐχθρούς του.

Ὅταν μαρτυροῦσε ὁ Ἅγιος Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς, ἡ ἀγωνία του δὲν ἦταν ὁ πόνος τοῦ μαρτυρίου του, ἀλλὰ τὸ πῶς θὰ συγχωρήσει τοὺς βασιανιστές του.

Γι' αὐτὸ ἔλεγε: «Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην».

Εἶναι συγκλονιστικὸ νὰ σκεφθεῖ κανεὶς ποῦ μπορεῖ νὰ φθάσει ἡ ἀγάπη τοῦ πιστοῦ.

Πρόκειται γιὰ μιὰ ἀγάπη μοναδική, ἡ ὁποία σὲ ἐλευθερώνει καὶ σὲ γαληνεύει.

Ποῦ ἐπιτρέπει νὰ ξεχυθεῖ ἀπὸ μέσα σου τὸ **Φῶς τῆς Αναστάσεως**· ἡ ὁποία σοῦ ἀνοίγει τοὺς πνευματικούς ὀρίζοντες, καὶ σὲ κάνει, παρότι βρίσκεσαι στὴν γῆ, νὰ μετέχεις τῶν οὐρανίων πραγμάτων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

Ἱερὸ Προσκύνημα

α. Στὸ Κατάστημα Κράτησης Ἀμφισας (1').

β. Στὴν Μονὴ τοῦ Ὁσίου Λουκά,
Στεῖρι Βοιωτίας (10 αἰ.).

Σύλλογος Ὁρθοδόξων Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων»

5/18.2.2017

† Α΄ Ψυχοσάββατον,
πρὸ Κυριακῆς Μελλούσης Κρίσεως

Ἡ σχέση με τὸν πλησίον

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ χαίρεται καὶ ἀπολαμβάνει τὴν παρουσία κάθε συνανθρώπου του.

Δὲν κουράζεται με τὸν πλησίον του, γιατί δὲν ἀφήνεται νὰ προσβληθεῖ ἀπὸ τὸ μικρόβιο τῆς ἐξοικείωσης, πὺ κάποτε γίνεται βαρβαρότητα καὶ συντρίβει τὴν εὐγένεια, τὴν τρυφερότητα, τὰ ἀγαθὰ αἰσθήματα, τὴν λεπτότητα καὶ τὴν χάρη στὴν ἀνθρώπινη σχέση.

Στὴν σχέση του με τὸν πλησίον δὲν ὑπάρχει κάτι πὺ συνηθίζει.

Ὅλα εἶναι μία εἰρηναία ἐκπληξι, ἀνατολή φωτός, πὺ ταυτίζονται με τὴν ζωὴ καὶ τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου.

Ὅλα τροφοδοτοῦν μία πηγὴ παρακλήσεως, πὺ νοιώθει μέσα του νὰ ἐνοποιῇ τὰ πάντα.